

Нейното, майко, и твойто !
И двѣ щжтъ сълзи да капнжтъ
На стари гърди и млади . . . .
Но туй щжтъ братя да виджтъ
И кога, майко, пораснжтъ
Като брата си ще станжтъ —
Силно да любжтъ и мразжтъ . . . .
Ако ли, мале, майно ле,
Живъ и здравъ стигна до село,
Живъ и здравъ съ байрякъ въвъ ржка:
Подъ байрякъ лични юнаци,
Напети въ дрѣхи войнжшки,
Съ левове златни на чело,
Съ игленки пушки на рамо
И съ саби — змии на кръстжтъ
О, тогазъ, майко юнашка !
О, либе мило, хубаво !
Берете цвѣтя въ градина,
Кжсайте брешлянъ и здравецъ,
Плѣтете вѣнци и китки
Да кичимъ глави и пушки !
И тогазъ съ вѣнецъ и китка
Ти, майко, ела при мене,
Ела ме, майко прѣгжрни
И въ красно чело цѣлуни —
Красно съ двѣ думи завѣтни :
Свобода и смъртъ юнашка
А азъ ще либе прѣгжрна
Съ кървава ржка прѣзъ рамо
Да чуи то сърдце юнашко,
Какъ тупа сърдце, играе :